

Vedlegg 6 til Metoderapport etter Agree

2013-01-21

2015-08-19 – oppdatering 1

Metoderapporten skal ligge som vedlegg til fagprosedyren. Punktene med **uthevet skrift** må gjøres og dokumenteres for å oppfylle minstekravet.

Metoderapporten er basert på AGREE-krav. I AGREE brukes betegnelsen retningslinje. Det som gjelder for retningslinjer gjelder også for fagprosedyrer og behandlingslinjer.

1. Retningslinjen/fagprosedyrens overordnede mål er klart beskrevet.

Lage evidensbasert prosedyre i forbindelse med sykehusets håndtering av omsorgsvikt. Det dreier seg om barn som kan være utsatt for fysisk omsorgsvikt/mishandling, vanskjøtsel, seksuell misbruk og psykisk mishandling

2. De(t) kliniske spørsmålet(ne) i retningslinjen/fagprosedyren er klart beskrevet.

Observasjoner, medisinsk utredning og dokumentasjon av skade. Henvendelse til barnevern og politi.

3. Pasientgruppen som retningslinjen/fagprosedyren gjelder for er klart beskrevet.

Barn under 18 år som er innlagt på sykehus

4. Arbeidsgruppen som har utarbeidet retningslinjen/fagprosedyren har med personer fra alle relevante faggrupper

Leger med spesialisering inne pediatri, herunder mishandling (fysisk og psykisk), misbruk og vanskjøtsel. Sykepleiere med spesialisering innen psykiatri, pediatri intensiv og helsesøster. Sosionom fra barnesenteret. Kompetansen dekker alle spektre av barnemishandling og omsorgsvikt. Erfaringen spenner fra avdelingsnivå, sosialpediatri og rettsmedisinsk institutt, samt utstrakt undervisning som gir innsikt i hvilke behov helsepersonell har for kunnskap, informasjon osv.

Gruppen består av:

1. Nina M. Kynø, intensiv og barnesykepleier, Cand. Polit., PhD stipendiat
Barneklubben, Nyfødt Intensiv
2. Norunn Vetlesand, seksjonsleder/barnesykepleier, psykiatrisk sykepleier,
Sosialpediatrisk seksjon
3. Laila Holgersen Skotte, overlege/barnelege. Sosialpediatrisk seksjon
4. Anne Lindboe, overlege/barnelege, PhD kandidat, Sosialpediatrisk seksjon,
Rettsmedisinsk institutt
5. Anne Kathrine Stoltenberg Bjaanes helsesøster, Sosialpediatrisk seksjon
6. Morten Syversen, barnesykepleier/mastergrads-student, Medisinsk avdeling,
Barnesenteret
7. Sisdal Randklev, Avdelingsosinom, Sosialpediatrisk seksjon

2015-08-19 – oppdatering 1:

Gruppen består av:

1. Nina M. Kynø, intensiv og barnesykepleier, Cand. Polit., PhD, Førstemanuensis
Lovisenberg diakonale høgskole, Spesialsykepleier nyfødtintensiv avdeling, Oslo
Universitetssykehus HF, Ullevål
2. Norunn Vetlesand, barnesykepleier, psykiatrisk sykepleier, seksjonsleder
Sosialpediatrisk seksjon, Barneavdeling for nevrofag, Kvinne - og barneklubben,
Ullevål, Oslo Universitetssykehus HF, Ullevål
3. Laila Holgersen Skotte, overlege/barnelege, Sosialpediatrisk seksjon,
Barneavdeling for nevrofag, Kvinne - og barneklubben, Ullevål, Oslo
Universitetssykehus HF, Ullevål
4. Anne Lindboe, barnelege, Barneombud
5. Anne Kathrine Stoltenberg Bjaanes helsesøster, Sosialpediatrisk seksjon,
Barneavdeling for nevrofag, Kvinne - og barneklubben, Ullevål, Oslo
Universitetssykehus HF, Ullevål
6. Morten Syversen, barnesykepleier, MSc., Enhetsleder, Barnemedisin post 2, Oslo
Universitetssykehus HF, Rikshospitalet
7. Sisdal Randklev, Avdelingsosinom, Sosialpediatrisk seksjon, Barneavdeling for
nevrofag, Kvinne - og barneklubben, Oslo Universitetssykehus HF, Ullevål

8. Aase Mette Bråthen, barnesykepleier, Sosialpediatrisk seksjon, Barneavdeling for nevrofag, Kvinne - og barneklubben, Oslo Universitetssykehus HF, Ullevål

5. Pasientenes synspunkter og ønsker er forsøkt inkludert

Det har vært to intervjuer med representant fra Foreningen for barnevernsbarn v/ Cecilia Dinardi i begynnelsen og slutten av prosessen

6. Retningslinjen/fagprosedyrens målgruppe er klart definert

Helsepersonell som er underlagt helsepersonelloven og arbeider i helsetjenesten

7. Retningslinjen/fagprosedyren har blitt utprøvd i målgruppen

Nei

2015-08-19 – oppdatering 1:

Prosedyrene har vært i bruk i to år nå, og var de mest leste fagprosedyrene da de kom ut i 2013.

8. Systematiske metoder ble brukt for å søke etter kunnskapsgrunlaget

Systematisk søk av spesialbibliotekar Sara Clark. Se vedlegg

2015-08-19 – oppdatering 1:

Oppdateringssøk av spesialbibliotekar. Se vedlegg

9. Kriteriene for utvelgelse av kunnskapsgrunlaget er klart beskrevet.

Ulike retningslinjer og kunnskapssammendrag som handler om mishandling, misbruk og vanskjøtsel

10. Metodene som er brukt for å utarbeide anbefalingene er tydelig beskrevet.

Gruppen er delt opp i 4 undergrupper der hver har tatt for seg sitt tema.

Juridisk bistand/godkjenning fra Politidirektoratet ved/ politiadvokat, Trude Maren Buanes, Stovner politistasjon i forhold til spørsmål som dreier seg om varsling til politiet.

Juridisk bistand/godkjenning fra Barn og familie etaten ved/ seksjonsleder, advokat Susanne Lyng v/ Juridisk kontor Barn og familie etaten i forhold til spørsmål som dreier seg om melding til barnevernet.

2015-08-19 – oppdatering 1:

Gruppen er fortsatt delt opp i 4 undergrupper der hver har tatt for seg sitt tema.

I utarbeidelsen av prosedyren ”Mishandling, overgrep eller omsorgssvikt av barn – bekymring, mistanke og melding” har følgende deltatt:

- Bistand vedrørende politifaglige vurderinger fra politioverbetjent Ingebjørg Hansen, fagpob, Voldsavsnittet, Oslo politidistrikt og Vivian Elvestad Haugstøyl, politietterforsker Voldsavsnittet, Oslo Politidistrikt.
- Juridisk bistand ved juridisk rådgiver Kjersti Hillestd Hoff, Juridisk kontor, Barne- og familie etaten, Oslo Kommune, i forhold til spørsmål som dreier seg om melding til barnevernet.
- Juridisk bistand fra Helsedirektoratet, Avdeling bioteknologi- og helserett

11. Helsemessige fordeler, bivirkninger og risiko er tatt i betraktning ved utarbeidelsen av anbefalingene

12. Det framgår tydelig hvordan anbefalingene henger sammen med kunnskapsgrunnlaget

Se henvisninger i form av tall og referanselister til hver prosedyre

13. Retningslinjen/fagprosedyren er blitt vurdert eksternt av eksperter før publisering

1. Torkil Aas	Barnelege sosial pediatrik seksjon
2. Anja Smeland	Barnesykepleier
3. Chriatina Westblom	Sosionom
4. Jens Grøgaard	Barnelege
5. Trine Ustad	Barnevernskonsulent

6. Troleiv Rognum Rettsmedisiner
7. Ann-Hallfrid Sørensen Barnesykepleier
8. Politiførstebetjent Christine Bøe Jensen og politietterforsker Vivian Haugstøl begge voldsavsnittet ved Oslo Politidistrikt, samt innspill fra jurist, ledere og andre etterforskere fra samme sted. Prosedyren er også vurdert av etterforskningsavsnittet ved Stovner politistasjon
9. Prosedyren har vært til formell høring ved alle klinikker ved OUS

2015-08-19 – oppdatering 1:

1. Torkil Aas, Barnelege, Overlege Barneavdeling for nevrofag Kjøinne
barneklubben, Ullevål, Oslo Universitetssykehus HF
2. Anja Smeland, Barnesykepleier, Fag og Forskningspsykepleier, stipendiat, Kirurgisk Avdeling for Barn (KAB), Klinikk for kirurgi og nevrofag, Oslo Universitetssykehus
3. Christina Westblom, Sosionom, Barneavdeling for nevrofag, Kvinne- og barneklubben, Oslo universitetssykehus hf
4. Jens Grøgaard, Barnelege, Seniorrådgiver, lege, Avd. Sykehustjenester, Divisjon Spesialisthelsetjeneste, Helsedirektoratet
5. Trine Ustad, Barnevernskonsulent, seksjonsleder, Sagene barneverntjeneste, Oslo kommune
6. Torleiv Ole Rognum, Rettsmedisiner, Avdelingsdirektør, professor dr med., Avdeling for forskning og utvikling i rettspatologi, Nasjonalt folkehelseinstitutt
7. Ann-Hallfrid Sørensen, Barnesykepleier
8. Politibetjent Christine Bøe Jensen politioverbetjent, spesialist/fagansvarlig ved Felleskriminalsjesjon/kriminalvakta, Oslo politidistrikt
9. Trude Aamotsmo, Prosjektleder, Leder Råd for barn som pårørende ved OUS, Stab samhandling og internasjonalt samarbeid, Oslo universitetssykehus HF

14. Prosedyre for oppdatering av retningslinjen/fagprosedyren er klart beskrevet

Oppdateres to år etter siste litteratursøk

15. Anbefalingene er spesifikke og entydige

Gruppen er enig om at anbefalingene er spesifikke

16. De ulike mulighetene for håndtering av tilstanden er klart beskrevet

Ja

17. De sentrale anbefalingene er lette å identifisere

Ja

18. Retningslinjen/fagprosedyren er støttet med verktøy for bruk i praksis.

Prosedyren er laget til bruk som oppslag for helsepersonell som er bekymret for eller har mistanke om at et barn kan være utsatt for fysisk/psykisk mishandling, misbruk, eller omsorgsvikt. Opplæringsmateriell er ikke utarbeidet

19. Potensielle organisatoriske hindringer for bruk av anbefalingene er drøftet

Ja

20. Potensielle kostandsimplikasjoner ved å følge anbefalingene er tatt i betraktning

Ja

21. Retningslinjen/fagprosedyren inneholder vurderingskriterier for monitorering
/evalueringsformål

Nei

22. Retningslinjen/fagprosedyren er redaksjonelt uavhengig av den bidragsytende instans

Ingen av deltakerene i gruppen har personlige interesser eller vil kunne profitere på utformingen av prosedyren

23. Det er redegjort for interessekonflikter for arbeidsgruppens medlemmer.

Det har ikke vært interesse-konflikter eller fagelige konflikter i gruppen. Diskusjoner har vært gjennomført til konsensus